

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/482/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614213717
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6614213717.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom collection,

s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47 150 513, právne zastúpeného advokátska kancelária SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporkyni: D. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom

M. A. XXXX/XX, XXX XX M., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Šafárikovo námestie 7,

Bratislava - Staré Mesto, IČO: 42 362 962, o zaplatenie 237,24 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 17C/146/2014 - 57

zo dňa 19. 11. 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd pripustil vstup vedľajšieho účastníka na strane odporkyne a to VŠEOBECNEJ OCHRANY PRÁV SPOTREBITEĽOV. V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV - občianske združenie, je združením, ktoré je založené za účelom ochrany kolektívnych práv spotrebiteľov podľa § 3 ods. 4, 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. V súvislosti s tvrdením navrhovateľa o potrebe súhlasu účastníka, na strane ktorého má vedľajší účastník v konaní vystupovať, s jeho vstupom do konania, okresný súd uviedol, že oznámením vedľajšieho účastníka, že vstupuje do konania, nastávajú účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka

do konania na jeho strane nie je potrebný. Dôvodom nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámi súdu po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. Následný súhlas podporovaného účastníka sa vyžaduje len vo vzťahu ku konkrétnym procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní vykoná. Odporkyňa však nevyslovila nesúhlas

so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jej strane.

Pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že poskytovaním informácií vedľajšiemu účastníkovi

by došlo k porušeniu článku 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR a ústavných práv navrhovateľa a odporcu garantovaných uvedenými článkami Ústavy SR a v tejto súvislosti poukazuje

na podanie Okresného súdu Brezno zo dňa 23. 01. 2013 na Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorým navrhuje vyslovenie nesúladu ustanovenia § 93 ods. 2 O. s. p. s článkom 19 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky. Okresný súd konštatoval, že Ústavný súd SR o návrhu Okresného súdu Brezno rozhodol uznesením sp. zn. PL.ÚS 1/2014 - 9 zo dňa 29. 01. 2014 a z tohto uznesenia vyplýva skutočnosť, že sa právnické osoby, ktorých predmetom

je ochrana práv podľa osobitného predpisu v súvislosti so svojím vstupom do konania z doručených rovnopisov, návrhov na začatie konania oboznáma s podstatnými okolnosťami prípadov, vrátane osobných údajov účastníkov konania, ktorých rozsah je stanovený § 79

ods. 1 O. s. p., čo nepredstavuje neospravedliteľný zásah do základného práva na súkromie podľa článku 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR, ale práve naopak sleduje legitímny cieľ.

Nakoľko mal zato, že pre vstup vedľajšieho účastníka boli splnené zákonné podmienky, žiadne skutočnosti vylučujúce jeho vstup do konania zistené neboli,

potom do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne vstup občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV pripustil.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej 15 - dňovej lehote (§ 204 ods. 1 veta prvá

O. s. p.) odvolanie navrhovateľ. Zdôraznil, že vstup vedľajšieho účastníka

do občianskoprávných konaní upravuje vládný návrh novely O. s. p., ktorá ma nadobudnúť účinnosť 01. 01. 2015 a uvedený návrh v dôvodovej správe reaguje na doterajšiu rozhodovaciu činnosť Súdu SR v občianskoprávných veciach. Návrh vychádza zo záverov judikatúry a zjednocovacej činnosti Najvyššieho súdu SR, a taktiež zohľadňuje aj závery rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie so zámerom odstrániť sporné otázky,

ktoré aktuálne a vo veľkom rozsahu komplikujú priebeh občianskeho súdneho konania. Uvedený návrh dopĺňa doterajšie ustanovenie § 93 O. s. p. a odstraňuje tak interpretačné problémy praxe súdu v otázke, či a za akých podmienok môže do občianskeho súdneho konania ako vedľajší účastník vstúpiť právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Uvedený návrh vychádza

zo záverov judikatúry Najvyššieho súdu SR, že ani takýto vedľajší účastník nemôže vstúpiť do konania proti vôli toho, popri kom chce v konaní vystupovať. Poukázal aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie C470/12 zo dňa 27. 02. 2014, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/188/2012. Zdôraznil, že účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí. S ohľadom na vyššie uvedené uviedol, že podľa jeho názoru

ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa do súdnych konaní,

pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že vstup vedľajšieho účastníka do konania sa nepripúšťa.

Vedľajší účastník k odvolaniu navrhovateľa v písomnom vyjadrení uviedol,

že v prípade ak ide o vedľajšieho účastníka, ktorého predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľa postačuje, ak sa súd obmedzí na konštatovanie konkrétneho zákonného ustanovenia a námietka neprípustnosti je v takýchto prípadoch zrejme vylúčená. V súvislosti s tvrdením navrhovateľa o potrebe súhlasu účastníka, na strane ktorého má vedľajší účastník v konaní vystupovať, s jeho vstupom do konania uviedol, že jeho oznámením, že vstupuje

do konania, nastávajú účinky vstupu vedľajšieho účastníctva do konania. Výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom do konania nie je potrebný. Dôvodom nepripustenia vstupu je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý by tento oznámil súdu

po doručení oznámenia o vstupe do konania. Odmietol vyjadrenie navrhovateľa, že vstupom vedľajšieho účastníka do konania dochádza k neúmernému zaťažovaniu samotných účastníkov sporových konaní týkajúcich sa spotrebiteľa, ak vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Potom je jasné, že vedľajšiemu účastníkovi

môže byť priznaná aj náhrada trov konania, resp. trov právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia si vedľajší účastník hradí samostatne, nezaťažuje nimi navrhovateľa ani odporcu a ich náhradu dosiahne len v prípade, že navrhovateľ bude v konaní neúspešný.

Toto je potrebné považovať za súčasť rizika, s ktorým navrhovateľ pri súdnom uplatnení, napr. premĺčanej pohľadávky alebo plnenia z neprijateľnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve musí kalkulovať, a od ktorého má odrádzať aj hrozba náhrady trov konania protistrane. Zdôraznil, že jeho úkony adekvátnym spôsobom chránia práva odporcu.

Už len samé tvrdenie neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve

za súčasnej povinnosti súdu ex officio ich skúmať, je účelným úkonom a účelným spôsobom bránením práv účastníka. Upozornenie vedľajšieho účastníka na neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve treba preto považovať za účelný úkon. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) prejednal odvolanie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil ako vecne správne.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia okresného súdu a na tieto v podrobnostiach odkazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia

ako najzásadnejším argumentom uvádzaným navrhovateľom v odvolaní odvolací súd dodáva nasledovné:

Vstup vedľajšieho účastníka do konania a oprávnenia na tento vstup mu vyplýva priamo z Občianskeho súdneho poriadku, a to z § 93 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ustanovenia ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Osobitným predpisom mal zákonodarca na mysli najmä zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Zákon o ochrane spotrebiteľa“). Uvádzaná právna úprava má za cieľ umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia a súvisí aj s transpozíciou rôznych smerníc určených na ochranu spotrebiteľa, osôb, vo vzťahu ku ktorým bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania, a podobne. Cieľom navrhovanej úpravy je rozšíriť ochranu práv

na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov - ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie

alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu - vstupovať do konania ako vedľajší účastníci. V praxi ide hlavne o združenie na ochranu spotrebiteľov.

Ustanovenie § 93 ods. 2 O. s. p. upravuje spôsob, akým vedľajší účastník vstúpi

do konania, resp., akým získa procesné postavenie vedľajšieho účastníka. V tomto prípade

sa vedľajší účastník stáva nositeľom svojich procesných práv a povinnosti doručením svojho oznámenia súdu, že vstupu do konania ako vedľajší účastník, resp. doručením jeho oznámenia, že na výzvu niektorého z účastníkov do konania vstupuje (k uvedenému pozri napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/33/2006, sp. zn. 5Cdo/201/2004,

sp. zn. 3Cdo/319/2009, sp. zn. 1Cdo/234/2004 a pod.). Zo žiadneho z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nevyplýva, že by sa pre účinný vstup vedľajšieho účastníka do konania vyžadoval výslovný súhlas spotrebiteľa so vstupom do konania. Je tomu

tak v prvom rade preto, že Občiansky súdny poriadok umožňuje konajúcemu súdu rozhodovať o prípustnosti vedľajšieho účastníctva len na návrh (§ 93 ods. 3 posledná veta

O. s. p.), pričom za návrh je v zásade potrebné považovať relevantnou formou vykonaný prejav vôle hlavných účastníkov konania alebo niektorého z nich, ktorým je vyjadrený nesúhlas so vstupom tretej osoby ako vedľajšieho účastníka do konania (Nález Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 480/2012 - 72 zo dňa 14. 02. 2013).

Z vyššie uvedeného v prvom rade vyplýva, že súd na ktorom sa vedie konanie,

do ktorého vstúpil vedľajší účastník, ex officio neposudzuje, či je vstup vedľajšieho účastníka

do konania prípustný, ale je jeho povinnosťou účastníkov upovedomiť o vstupe vedľajšieho účastníka, s tým, že účastníci konania majú následne právo vysloviť voči tomuto vstupe námietky (k uvedenému pozri okresným súdom citované uznesenie NS SR

sp. zn. 3Cdo/188/2012, ďalej sp. zn. 7Cdo/67/2013, sp. zn. 5Cdo/113/2010,

sp. zn. 2Cdo/212/2012, R/57/2009 a pod.). V prípade, ak námietka voči vstupe vedľajšieho účastníka do konania vznesená nebude, je konajúci súd povinný s vedľajším účastníkom konať tak, aby mu boli zabezpečené všetky procesné práva (viď § 93 ods. 4 O. s. p.).

Len pre prípad, že uvedená námietka vznesená bude, je potom konajúci súd prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania povinný preskúmať. Z vyššie uvedeného možno vyvodiť, že na to, aby vedľajší účastník platne do konania vstúpil a v tomto zotrval

sa výslovne nevyžaduje súhlasný prejav účastníka, na ktorého stranu by mal vedľajší účastník vstúpiť. Naopak, pre záver o tom, že účasť vedľajšieho účastníka v konaní je potrebné nepripustiť, je v prvom rade potrebná námietka vstupu vedľajšieho účastníka do konania,

ako procesný úkon uskutočnený akýmkoľvek spôsobom, ktorý zákon prezumuje pre podanie v § 42 ods. 1 O. s. p., v ktorom účastník konania výslovne prejaví vôľu na tom, aby vedľajší účastník do prebiehajúceho konania nevstúpil. Po vznesení námietky vstupu vedľajšieho účastníka do konania hlavným účastníkom je potrebné, aby uvedená námietka bola doručená na vyjadrenia vedľajšiemu účastníkovi, aby tomuto bolo garantované právo vyjadriť

sa k dôvodom nesúhlasného stanoviska účastníka s vedľajším účastníctvom (Nález Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 480/2012 - 72 zo dňa 14. 02. 2013). V opačnom prípade sa vedľajšiemu účastníkovi postupom súdu odníma možnosť konať pred súdom.

Pokiaľ sa potom jedná konkrétne o námietku vstupu subjektu, ktorý je osobou podľa

§ 93 ods. 2 O. s. p., ako je tomu aj v prejednávacom prípade, tu je potrebné odlišovať,

či uvedenú námietku podal účastník, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať

(v prejednávacom prípade odporca v postavení spotrebiteľa) alebo jeho protistrana. V prípade námietky účastníka, na stranu ktorého vedľajší účastník do konania vstúpil, bude

na nepripustenie účasti vedľajšieho účastníka v zásade stačiť už samotný výslovný prejav vôle, ktorým tento účastník vyjadří, že si účasť vedľajšieho účastníka v konaní na svojej strane neželá. Ak však podá námietku vstupu vedľajšieho účastníka účastník, na stranu ktorého vedľajší účastník nevstúpil, dôvodom na nepripustenie vstupu vedľajšieho účastníka do konania nemôže byť len samotná skutočnosť, že protistrana súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka na svoju stranu výslovne neudelila.

Na rovnakých záveroch, aké formuloval odvolací súd vyššie, je pritom postavené

i navrhovateľom citované uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/188/2012,

keď zo strany navrhovateľa došlo len k jeho nesprávnej interpretácii. Dovolací súd vo svojom rozhodnutí síce ako jednu z podmienok účasti vedľajšieho účastníka v konaní uviedol,

že touto je i súhlas hlavného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka, z ďalších častí odôvodnenia jeho rozhodnutia však možno jednoznačne vyvodiť, že uvedená podmienka súhlasu so vstupom do konania má charakter podmienky negatívnej. Dovolací súd totiž

v rámci odôvodnenie svojho rozhodnutia v prvom rade uviedol, že „súd z vlastnej iniciatívy neskúma, či je vedľajšie účastníctvo prípustné, alebo neprípustné; o (ne)prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhoduje, ak niektorý z účastníkov namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Aj vtedy, keď vstup do konania iniciuje samotný vedľajší účastník, majú účastníci právo vyjadriť sa k jeho úkonu, ktorým prejavil, že vstupuje

do konania, a prípadne namietat neprípustnosť tohto vstupu.“ Pokiaľ potom dovolací súd uviedol, že „podstatnou podmienkou vedľajšieho účastníctva v konaní je súhlas (hlavného) účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať“, následne k tejto podmienke precizoval, že: „z ustanovenia § 93 O. s. p. nemožno žiadnym spôsobom vyvodiť,

že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka; svoj nesúhlas s vedľajším účastníctvom tento účastník nemusí ani odôvodňovať.

I keď sa určitý subjekt stáva vedľajším účastníkom už v momente, keď súdu dôjde jeho procesný úkon obsahujúci prejav vôle vstúpiť do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, má bezpochyby účastník konania, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať, procesné právo vyjadriť svoj nesúhlas s jeho vstupom do konania. Účastník konania má preto právo svojím nesúhlasom zabrániť tomu, aby pred súdom na jeho strane

v pozícii vedľajšieho účastníka konal ten, koho účasť v konaní si neželá. Pokiaľ v súvislosti

s podmienkou prípustnosti vedľajšieho účastníctva dovolacím súdom označenou ako „súhlas (hlavného) účastníka konania, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať“ používa dovolací slovné spojenia „účastník má právo prípadne namietat prípustnosť tohto vstupu“ , „hlavný účastník nesúhlas nemusí odôvodňovať“ , „účastník má právo vyjadriť svoj nesúhlas“ a „právo svojim nesúhlasom zabrániť tomu, aby pred súdom na jeho strane v pozícii vedľajšieho účastníka konal ten, koho účasť v konaní si neželá“, dovolací súd mal na mysli, že táto podmienka nie je splnená vtedy, ak účastník konania, na ktorého strane má vedľajší účastník vystupovať, právne relevantným spôsobom výslovne vyjadří svoju vôľu vedľajšie účastníctvo v konaní nepripustiť. Správnosti uvedeného výkladu uznesenia dovolacieho súdu pritom nasvedčuje i akýsi návod adresovaný všeobecným súdom, ktorého sa tieto majú držať v prípade, ak do konania vstúpi vedľajší účastník, a v ktorom dovolací súd vyslovil nasledovné: „ zodpovedá zákonu procesný postup súdu, v rámci ktorého oznámi účastníkom konania, že určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník a vyzve ich, aby sa

k tomuto vstupu vyjadрили. Súdom vyzvaní účastníci môžu vyjadriť svoje nesúhlasné stanovisko so vstupom vedľajšieho účastníka do konania.“ Navyše rovnaký záver vyplýva aj

z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obdo 52/2012, ktorý v tam prejednávanom prípade vyslovil, že súhlas žalovaného, ktorého vedľajší účastník (združenie na ochranu spotrebiteľa) svojim vstupom podporil, nebol potrebný, keď legitímáciu vedľajšieho účastníka na vstup do konania tomuto dal samotný zákon.

Odvolací súd osobitne považuje za potrebné zdôrazniť, že účelom tzv. spotrebiteľského práva je ochrana subjektu súkromno-právneho vzťahu, ktorým je spotrebiteľ. Ide o ochranu subjektu právneho vzťahu „slabšieho“ oproti predajcovi (dodávateľovi) vo sfére vyjednávacej sily i znalosti dotknutej oblasti obchodu [rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 27. júna 2000 v spojených veciach Océano Group Editorial (C - 240-244/98)].

To všetko v záujme dosiahnutia reálnej spravodlivej rovnováhy v predmetnom právnom vzťahu. Nerovný stav medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy [rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 9. 11. 2010 vo veci VB Pénzügyi Lízing (C-137/08) a vo veci Banco Espanol de Crédito (C-618/10) z 14. 6. 2012], a to v prvom rade zavedením povinnosti súdov ex offo posudzovať nekalú povahu jednotlivých zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách [rozsudok Súdneho dvora Európskej únie

z 26. 10. 2006 vo veci Mostaza Claro (C-168/05)] a následne pri kladnom zistení povinnosťou zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou [(rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 6. 10. 2009 vo veci Asturcom Telecomunicaciones SL (C-40/08) a vo veci Pohotovosť s. r. o. (C-76/10) z 16. 10. 2010]. Sekundárne je však uvedený cieľ efektívne možné zabezpečiť [(k uvedenému pozri čl. 8 Smernice Rady 93/13/EHS, ako aj rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 3. 6. 2010 vo veci Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid (C-484/08)] i aktivitou združení založených za účelom ochrany práv spotrebiteľov, ktorým združeniam Zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo podávať návrhy, ale aj byť účastníkom správneho alebo súdneho konania vo veci ochrany práv spotrebiteľov. Myšlienka ochrany práv spotrebiteľov sleduje totiž cieľ, ktorým je zabezpečiť absolútnu ochranu spotrebiteľa, napríklad aj v prípade, že uvedený spotrebiteľ nepodal nijaký opravný prostriedok na účely uplatnenia svojich práv [(rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 6. 10. 2009 vo veci Asturcom Telecomunicaciones SL (C-40/08)], zdržal sa namietania nekalej povahy neprijateľnej zmluvnej podmienky, nepodal návrh na zrušenie neprijateľnej zmluvnej podmienky [rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 4. 6. 2009 vo veci Pannon GSM Zrt. (C-243/08)], teda

v prípade, ak spotrebiteľ na svoju ochranu sám rezignuje, a to najmä s ohľadom

na nezanedbateľné nebezpečenstvo, že tento spotrebiteľ o svojich právach nevie, alebo má ťažkosti s ich uplatnením [(rozsudok Súdneho dvora Európskej únie

z 21. 11. 2002 vo veci Cofidis SA (C-473/00)]. Pokiaľ potom cieľ sledovaný Smernicou Rady 93/13/EHS v podobe efektívnej ochrany práv spotrebiteľov má byť podľa vnútroštátneho práva v podmienkach Slovenskej republiky zabezpečený aj možnosťou aktívnej účasti vedľajších účastníkov v rámci administratívnych i súdnych konaní, uvedený cieľ je možné zabezpečiť len existenciou združení zameraných na účinnú ochranu oprávnených záujmov

a práv spotrebiteľov a následne takým výkladom procesných predpisov, ktorý by uvedenú účasť vedľajších účastníkov v konaní garantoval bez zbytočných obmedzení tak, aby bola zabezpečená v prvom rade spravodlivá ochrana práv spotrebiteľov, a to prostredníctvom garantovania všetkých procesných práv vedľajších účastníkov, ktorých cieľom je účinnú ochranu práv spotrebiteľov zabezpečiť.

Naviac odvolací súd v tejto súvislosti dodáva, že pre účely posudzovanej veci je nutné uzavrieť, že účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 O. s. p. nastávajú už okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu (bez ohľadu na konkrétnu fázu právoplatne neskončeného konania); právna úprava platná a účinná do 31. 12. 2014 výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania

na jeho strane nevyžaduje. Prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd z vlastnej iniciatívy neskúma a dôvodom nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania

je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámi súdu po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. Následný súhlas podporovaného účastníka sa vyžaduje len vo vzťahu ku konkrétnym procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktorého v konaní vykonáva (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05. 02. 2013). Odvolací súd zdôrazňuje, že vyššie uvedené závery

sa v plnej miere uplatnia len vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, ktorým je právnická osoba založená za účelom ochrany práv spotrebiteľa. Preto pokiaľ v prejednávanej veci vedľajší účastník doručil oznámenie o svojom vstupe do konania na strane odporcu do 31. 12. 2014, okresný súd postupoval vecne správne, ak vzhľadom na navrhovateľom vznesenú námietku (ne)prípustnosti vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu rozhodol tak, že jeho vstup do konania pripustil.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.